

РЕШЕНИЕ

№ 3122

гр. София, 11.06.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 11.05.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Деница Митрова**

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Димитър Младенов, като разгледа дело номер **1743** по описа за **2012** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1, изр. II от ЗАНН.

С решение от 04. 01. 2012 г. по НАХД № 9054 / 2011 г., Софийски районен съд, НК - 18 състав, е потвърдил наказателно постановление (НП) № 10416-0027437 / 17. 03. 2011 г., издадено от директора на ТД на НАП С., с което на [фирма], [населено място], е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лв., на основание чл. 185, ал. 2 от ЗДДС, за нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба Н-18 / 13. 12. 2006 г.

Срещу така постановеното решение, е постъпила касационна жалба [фирма], в която се моли решението да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, чрез процесуалния си представител, поддържа жалбата по изложените в нея съображения.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, моли да се остави в сила решението на СРС. Подробни съображения излага в писмени бележки.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

За да постанови решението си, районния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетелите Д., С., Д. и Д. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

Касационната инстанция споделя изцяло фактическите и правните констатации на първоинстанционния съд.

Установено е, че на 21. 01. 2011 г. при извършена проверка от служители на ТД на НАП- С. в търговски обект – ресторант „И.” стопанисван от [фирма], находящ се в [населено място],[жк], [жилищен адрес] разчетената касова наличност от осъществените продажби от въведеното в обекта фискално устройство, е в размер на 49,34 лв., а фактическата наличност установена при проверката в брой, е в размер на 144,50 лв. Установената разлика в касовата наличност е в размер на 95,16 лв. и представляват пари, които не са отразени в книгата за дневни финансови отчети за 2011 г. на страница 22, нито чрез функция „Служебно въведени”, на фискалното устройство.

Резултатите от проверката са отразени в констативен протокол, като на 03. 02. 2011 г. се съставил АУАН, връчен на същата дата срещу подпис на съдружник в дружеството, в който нарушението било квалифицирано като такова по чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13. 12. 2006 г. на МФ.

В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН не са постъпили писмени възражения.

Въз основа на така съставения акт за установяване на административно нарушение, е издадено и обжалваното НП № 10416-0027437 / 17. 03. 2011 г., от директора на ТД на НАП - С..

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон.

В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Последният е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при които е извършено. Мотивите на въззивното решение съдържат и точно установена фактическа обстановка по делото, съответстваща на събраните доказателства, и правилни изводи, направени въз основа на установените факти, които настоящият състав възприема изцяло.

Неоснователни са доводите на касатора, че различията в сумите се дължала на пари предоставени за разплащане с доставчиците.

Нарушената разпоредба на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13. 12. 2006 година за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства задължава извън случаите на продажби, всяка промяна на касовата наличност /начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата/ да се отбелязва в момента на извършването и с точност до минута в книгата за дневните финансови отчети на страницата на съответната дата. Тази разпоредба е част от установения ред за регистрация и отчетност, които са задължителни за лицата, използващи фискални устройства. Нормата има за цел създаване на условия за съпоставимост на касовата наличност с документираните със съответното фискално устройство суми от продажби и от извършени служебно въвеждане и извеждане на суми във всеки един момент.

Всяка една разлика между наличните и документираните средства препятства

проследяването на паричния поток в търговския обект и представлява нарушение на правилата за регистрация и отчетност, поради което независимо от причината, заради която се дължали парите, всяко движение на парите по касата, е следвало да се отрази. Неоснователно е и твърдението на касатора, че АУАН не е връчен редовно, тъй като същия е връчен на съдружника в дружеството, като районния съд е изложил подробни съображения, които настоящата касационна инстанция споделя изцяло, че наказаното лице е упражнило надлежно правото си на жалба, поради което не е налице съществено нарушение на административнопроизводствените правила. Не са налице и твърдяните нарушения на акта, изразяващи се в непосочване на физически извършител на нарушение, тъй като в случая е наказано дружеството, стопанисващо обекта, като отговорността на юридическото лице е безвиновна и обективна. По същия начин, не е налице и съществено нарушение изразяващо се в липсата на ЕГН на свидетелите, тъй като това по никакъв начин не се е отразило на правото на защита на наказаното лице. Предвид горното, се установява, че извършеното нарушение е обективизирано по несъмнен начин, респективно НП не е издадено в нарушение на материалните правила, същото е правилно и законосъобразно, поради което районният съд правилно го е потвърдил.

Предвид липсата на други изложени касационни основания и съобразно чл. 218, ал. 1 от АПК, подадената касационна жалба е неоснователна, а обжалваното решение, е законосъобразно, поради което следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град - II касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решението от 04. 01. 2012 г. по НАХД № 9054 / 2011 г., на Софийски районен съд - Наказателна колегия, 18 състав.
РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.